

Pacific Herald

REV O T LEE

Nr. 35

Parkland, Washington, 1ste September 1905.

15de Aarg.

Et barnet.

O, kjære barn, hol strer du
Med længe! gjenem rube?
Der er saa kaldt, saa kaldt, saa kaldt
Blandt verdens fæl derude.
Gjorde i dit føderhjem
Med armen lampen lyser; —
Derude, barn, er intet lys,
Og hjertet ganske kyster.

Du ved, hvad moder har dig lært,
Du tror paa Gud, vor fader,
Som gav os Herder, haab og hjem
Og raadene vanger moder. —
Derude ser de solen vel,
De tusend stjerner lyser;
De tro, at det har stabi sig selv,
De har et Gud, de staller.

Du har dit Jesubarn saa hørt,
Som os Maria fødte;
Du er haad ikke elendom,
Som bittert for dig blødt. —
Derude har de distinkt hørt
Om en, som led og døde.
De siger: Frelser, frels dig selv;
Thi vi har ingen brødt!

Du tror den Helligaand, som gav
De bilsbilske smalle,
Som lærer os at være glad
Midt under dybe fælde. —
Derude falder vanden og
Blir blæst i foden;
Man ser den el, man tror den el,
Man bare blæst ad den.

Du man vel og saa engang ud,
Det for vi ikke glemme.
Men kjære barn, som du thu,
Over godt det var der hjem.
Saa fæle Gud, din fader, hjem.
Din Frelser, Helligaanden.
Bliv altid bær, da er du tryk
Og gaar ved Føderhaanden.

Du har en engel bist hos Gud,
Som ser sin føder os for;
Det man du altid tænke paa,

Du vandrer i hans perfon.
Tilfødt naar du er træt og tung
Og ret i verden fremmed,
Saa kaller han dit øre til
Og fører dig til hjemmet.
(Fra had og haan.)

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Kjære Herre Gud, aadne vore øine og fult
vort hjerter med din visdom!

1 Kor. 1, 17—19: Thi Kristus ud-
sendte mig ikke for at døde, men for at
prædike evangeliet, ikke med visse ord,
for at Kristus først ikke skalde lade sin
kraft; thi forfættelse er vel en haar-
skab for dem, som blir forfættede, men
for os, som blir salige, er det en Guds
kraft. Thi her er skrevet: Jeg vil
afslæppe de vises visdom og tilintet-
gjøre de forstandiges forstand.

Naar Paulus i disse ord siger, at
Kristus ikke havde sendt ham for at
døde, da er det langt fra for at vilde
tale uafhængende om døden. Paulus
har aldrig glemt, at døden er en
sag for sig, at Jesus selv kæmper salig-
hedsloftet netop til døden og troen.
Og selv kaldet han jo døden et frel-
sens middel, gjensidigens bad og for-
sigelse ved den Helligaand.

Men han nævner dette paa grund
af den forfættelse menigheds forbesvæ-
rede tilstand. Partisjonen havde jo
forbesværet denne apostoliske menig-
hed i fire dele: Paulus-, Apollus-,
Petrus- og Kristus-partiet. Nu vil
han, at hverken de, som havde påst
dem til sin partisledning, eller de an-
dere skal ha grund til en seadan dog-
tanke, at han ved sin død og haands-
pauloggele paa en eller anden hemmel-
lig maane havde forpligtet dem til at
være tilhængere af hans perjon.

Guds apostoliske haandgjerning var
ikke nærmest at døde, men ved evange-

liets forfættelse at drage menneskene
til Herren, som de ved troen og haanden
maatte se sig. Og denne hans for-
fættelse skal ikke med visse ord, d. e.
ikke med ord af denne verdens visdom,
som vil læste eller tilintetgjøre den
forfættelse, som er i Kristus først.
Han talte ikke med ord, som den men-
neskelige visdom lærte, men med ord,
som den Helligaands vordom lagde
ham i hjerte og mund, ikke med ord,
som splitter og sønderriver, men med
ord, som samler hjertene om Kristus
først. Dette lys er hvidt og forfulgt
i verden; dels Jesus, ensfoldige prædi-
ken er en forargelse og haarskab for de
føde og vise andrer i verden, fordi
forfættelse er et aldeles uforen-
ligt med den menneskelige
visdom og uoverkommeligt
for den menneskelige for-
stand.

Hvad duer en Solens visdom til
for hjertens frelse? Sels en holtarset
og frem lærer i Jherusal som Rifode-
mus, forhaat intet om livet i Gud,
først han blev underligt af den hel-
ste visdom, Kristus selv.

Nei, til hjertens frelse duer de vises
visdom og de forstandiges forstand in-
tet; der gjælder alene ordet om den
forfættelse og gjensidigens herre Je-
sus. Det er den sande Jherusal tilde
med levende vane, som alene kan be-
berolige den tærfelige hjert og føre ham
paa den rette vej. Det er visdommen
fra Himmelen. (Jesab 3, 17.)

O, hvor dyrebart man ikke forfættelse
ord være for os, — en Guds kraft!
Hvad er det uden denne Guds kraft?
Ulykkelige lærer i tid og evighed!
Men der, hvor denne kraft lyder hjert-
ten, kan visdommen selv tale, sige:
„Jeg er den, som i et øieblik opløster
det dumske sind, som det fatter flere
grunde for den evige salighed, end om
nogen haderer til var i skolem.“

Tal og are vore berfor Gud og vor
herres Jesus Kristus fader, som i sin
næderlige naade anbræder for os
uendelige den himmelske visdom og

Guds kraft, som er i forfættelse ord, mo-
derat han af uransagelige grunde skulle
det for denne verdens vise og forstan-
dige! O, Herre Jesus, lad ordet om
dit lys daglig lyde for os og for vore
børn indtil vort livs ende, at vi man
komme til din helle! Amen.

„Dit forfættelse haarlige prædiken
Er mig en visdomslyde,
Din død gl'er mig mit liv igjen,
Og haad som vil forspilde,
Mit helligaand
Skal i dit navn,
Som er min trygge tilflugtsbøden,
Forfolade, Jesu milde!

Nei, maatte jeg kun idell;
Bed dig, min Jesus bønge!
Ik, maatte kun min sjæl i dig
Sig daglig dybt indbrænge!
Saa sit jeg frede,
Saa sandt jeg ved
For døds trøtte fobesjed,
Gudog det vared' længe.“

W.

Nig vil jeg bli.

Efter

H. Vullmar.

Ejette kapitel.

Fortællelse.

Du er modig, du er træt
Efter sygdom, synd og nød;
Hjemad gaar det, — det er ret;
Gjør, hvad Herren Gud dig bed!
Gjennem val til lys! En handring-
mand drog sig opover dalen mellem
bjergene paa den fæbedatte vej. Him-
melen var klar. Solen skinned varmt
og smelted, hvad der smelte fæde.
En saligom larm og torben led mellem
bjergene. Det var laviner og snefæde,
der gled ubøder de bratte fjeldsider;
helt høyt et tra og der rullede en stem,
og overalt soltes lysten af de vilde,
høitvolumende bastes larm; der var en
raffen i lysten og en brusen mellem

Alperne; en vilb kamp mellem naturkræfterne brændte Is. Vinteren stred ind i sin egen skintegjærelse; men hvor meget den end brød og slog og var ubødig — foraret og naaren, den ungdomsfriske, vandt dog seier til sidst.

Og vandringssmanden?

Hvor siden sølte han sig ikke overbløse magter! Over enkelt fremtoning var stund til at udslætte sporet af hundrede slige som han. Men han sølte sig dog stærk ved tanken paa, at den almægtige haand, der raadede over hele denne naturrens vælde, holdt alt indenfor visse stranker, at Gud var hans far, og uden hans vilje kunde ingen sten rulle imod ham, intet vand spylge ham.

Han havde gaat denne vei engang før for mange aar siden, en hestveid. Den gang saa han stolt og dristig ud; han agted hverken Guds eller menneskers bud. Han var sin skjæbne i sin egen haand, stoled paa sit mod, sin kløgskab, sin lykke. Men han havde gaat en tung vei. Han var kommen — helt ud til afsgrundens rand. Men han stod der fast alligevel; thi han havde penge, mange penge. Og naar man har penge, kan man gjøre alt. Nei, han kunde jo ikke komme ud i nogen afgrund. Han vidste nok, hvordan han skulde bære sig ad for at gaa fast. Men da — med engang havde en frygtelig hvirvelvind grebet ham og kastet ham ud. Berøvhedsens og forstandens lys blev borte. — Og da han kom til sig selv, fandt han sig ved hospitalet. En skrækkelig sygdom, eller maaske man bør si, at det var en god sygdom! Flere maanedes senere — og han blev en ganske anden. Det endomme ingeleste, den fromme diakoniske hjærlige ord havde bragt ham til at gaa ind i sig selv. Og det var noget, han hidtil ikke havde haat lyst til. Han si se sit liv i et helt andet lys. Det var forbi med hans opstrudte selvfærdighed, selv med alle pengene, og det var endbrændende med 10 — 11 forspilte, lange linsgoar! Hvad der havde hærdt ham, blev nu for ham ikke noget tilhænde, men en skjæbne af Guds faderlige haand.

Han var frik igjen. Om han end var legenslig fra endau, var han dog stærkere end nogenstunde før; thi han vidste nu med sig selv, at han vilde gjøre noget, som Gud skulde gi ham kræfter til. Han vilde gaa til sine forældre og se dem om tilgivelse, nu, at han var vist forsonet med Gud.

Atter og atter lod det gennem hans sjæl: „Du har fortjent alt, alt; alt kommer saa tungt over dig, forbi du har været ulovlig mod dine forældre; istedenfor at være deres alverdoms stætte og hjælp, har du voldt dem den allerstørste hjertesorg.“ O, hvor dybt sølte han ikke sin brode; ja, hvad havde ikke Sigris sagt til ham hin dag, han rømte hjemmefra: „Vad bare paa, gaar du uden lov afsted, straffer Gud dig!“ Ja, Gud havde straffet ham, men han havde fortjent alt, alt. Nu vilde han, som den forlorne søn, gaa hjem og søge, hvad han havde syndet baade mod Gud og mennesker. — Og vandrerens gif fremover, selv om stormen og larven ruodt om voldsede. Det var rødsomt nok. Brus og stoi og uroen og torbenen blev vildere og vildere, men han gif rolig og uden frygt videre; thi han trodde paa en almægtig Gud. Hans maal var langt borte. Rejsen vared længe. Men endelig naaed han dog hjem. Ved den sidste by gjorde han et kort holdt. Derpaa fortsatte han atter veien med friske kræfter. Ja hjem. At, han vidste jo ikke, om han havde noget hjem, om forældrene levede, om Sigris levede?

Jugen kendte ham, og han kendte heller ingen; selv om saa havde været tilfældet, vilde han dog ikke ha noget at spørge efter sit hjem og sine forældre.

Udenfor et lidet hus stod en hel del mennesker; nogle gif ind, andre kom ud; det var som et stort bueflag.

„Hvad er paasæde der?“ spurgte Hans en jordigaende.

„Det er et slags gjeftgiveri og sæstkontor,“ var svaret. „Duffer De kanske tjeneste? Man siger, der skal være mange ledige.“

Kom det vist ovenfra? Nu, han vilde forsøge. Sine gamle forældre vilde han ikke være til byrde; han vilde gaa ind i huset straks og høre efter, om han ikke kunde faa en plads et eller andet sted i nærheden af sit hjem.

Der var mange pladse ledige, deriblandt en i hans hjembygd. Hans søgte stibstillet at saa denne og spørge, hvad slags tjeneste det var.

„Berten i „Vjørnen“ ansted en tjenestevæng,“ var svaret.

Berten i „Vjørnen“? Fandtes der da virkelig et hotel i hans hjembygd? Ja, det var vel saa, — meget havde forandret sig under hans fravær.

Fortsætt.

Prædiken

holdt ved indvielsen af Vor frelseres dansk-norske lutheriske kirke i Oakland, Cal., 7de maj 1908, af J. Johansen. (Udvalgt efter California specialkonferens's beslutning.)

Lekt: Joh. 10, 11-16.

(Stutning)

II.

Dog, mine venner, som oheralt saa gjælder det ogsaa her: „Vaager og beder!“ Der gjælder særlig Herrens formaning: „Forvar din fod, naar du gaar til Guds hus, og hold dig nærmere til at høre, end en daare til at gjøre offer.“ At, Satan, den lede hælvedes ulv, gaar omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge. Saa vist som det er, at den gode hyrde søger de vildfarende faar for at fælle dem, saa vist er det ogsaa, at djævelen søger at myrde og ødelægge sjælene. Det gjælder derfor at staa ham imod faste i troen. Derhos er ogsaa vort eget hjerte bedrageligt fremfor alle ting, trodsigt og forsagt, siger kristen.

Idag samles vi mange her i denne helligdom. Og det er jo glædeligt. Men det er ikke blot idag, ikke blot ved særlige anledninger, vi stittig og talrig skal samles om hyrdens røst herinde. Det er den regelmæssige kirkegang, som skal bære den rige religiøse hjem. Det er den stadige brug af Guds ord, at erkjendelsen skal vokse, den begyndende tro forsøges, haabet styrkes, kærligheden til Frelseren indberliggjøres, de brændende bønner opsendes, og viljen lære at hengi sig i Frelserens vilje. Og dette gjælder ikke blot om den offentlige prædiken, men ogsaa om andre møder, bibelsamlinger og menighedsmøder, hvor Guds ord forhandles, og menighedens tarv og trang i søn lægges frem for Herren, og raad søges i ordets betragtning.

Heller ikke er det i de gode dage, at dette bør se, naar du føler dig oplagt, som man siger. Nei, i ondt som i gode dage, i modgang som i medgang, i sorg som i glæde trænger du at høre Frelserens huldfulde hyrdestemme. Der kommer mørke timer oder dit trosliv, styrer paa naadens himmel, tvil i hjertet, saa alt blir ligesom „graat i graat“, og du maaske synes ligesom Tomas hin paasædagsaften, at det kan ikke nytte at søge trøst hos de andre trosløse disciple. Men da er det

netop, du skal søge til Herrens menigheds forsamling. Thi Jesus, din gode hyrde, er jo der med sin freddshilsen til dig, og den misler du, om du blir borte, ligesom Tomas gjorde.

Heller ikke skal det holde dig borte eller gjøre dig ligegyldig for Herrens hus, om din fornøft vil tilhøve dig, at de ting, som der tales om, hender du saa godt, eller at det, som foregaar derinde, er saa uanselig, som at et barn dødes, eller at nogle samles om afspolition og nadverbord. Derjom du vidste, at paa en bestemt søndag vilde vor herre Jesus komme synlig og selv døbe barnet, som bared til kirke, eller selv lægger hænderne paa altersgjesternes hoved eller række dem sakramentet med egen haand, vilde du da bli borte? Men er han ikke her virkelig, hver gang hans ord forklyndes? Har han ikke sagt: „Hvor to eller tre er forsamlede i mit navn, der er jeg mit iblandt dem?“ Er det ikke virkelig ham, som døber vore smaa? ham, som rækker os sit legeme og blod til syndernes forladelse? ham, som uttaler sit „fred være med eder!“ gennem sin tjeners mund? Jo.

Han er dig nær, skjønt ei du kan se Jesus, din trofaste ven.

Men det er ikke blot i den enkelte kristens aandelige liv, at det gaar saaledes op og ned, snart i sorg og snart i glæde, snart med tvil og snart i troens glæde forvisning; men paa lignende maade gaar det ogsaa med menighedslivet. Som en kristen i sin første opvækkelsestid staar i den første kærlighedsbrand til Jesus, sin sjæls hyrde og tilsynsmand, saaledes er det ogsaa ofte med en menighed i den første tid; der er iver og nidkærhed for Herrens hus og hans ord. Men siden vil der komme andre tider, mørke trængsels tider. Det være langt fra mig at ville spaa eder ilde, kjære menighed; men tro mig, den hælvedes ulv, Satan, vil heller ikke la denne menighed være i fred. Der vil komme prøvelsens og lutringens tider over denne menighed til dens eget gavn og velsignelse, naar den blot bringer dem ret og følger hyrdens stemme. Da gjælder det ogsaa, at I skifter eder stittig om hyrdens røst, søger stittig til Herrens hus og bord og staar sammen med eders prest og styrer hans hænder. Ligesom og Arcu Our holdt Mose hænder oppe, indtil slaget var vundet (2 Mos. 17), saa maa ogsaa I med raad og haad og han holde eders sjælsørgers hænder oppe, naar de er ved at synke, at han

kan gjøre sin pjernting med glæde og frimodighed og ikke sultende. Da følger I hjerdens røst.

Men her vil hører endnu et, som Herren nævner i slutningen af det evangelium: „Jeg har andre saar, som ikke er af denne art, dem har det mig og at gøre bid, og de skal høre min røst.“ Her har han anvist sin menighed til alle tider, ogsaa denne menighed, den opgave, han har givet den i verden. Det er ikke blot til Peter, han har sagt: „Møgt mine saar! Møgt mine lam!“ Men det har han sagt til enhver kristen menighed og derfor ogsaa til eder. Ja, den rette missionssjans, missionslivet og missionskjerlighed hører med som en væsentlig del af dette at følge den gode hjerdes stemme. Glemmer en menighed dette, saa glemmer den sin opgave; undlader den dette, og har den ikke skjærlighed til missionen, saa er den dømt til undergang. Her i denne store stad er mange landsmænd, som endnu ikke er „af denne art“. Dem vil den gode hjerde ogsaa „føre bid“, d. e. han vil ha dem frelse ind i sin saare, hvor de kan høre hans røst. Og det vil han gjøre netop ved dig, herte menighed, gjennem det ord, han har betruet dig, og som skal lyde i denne stund, som I har reist til hans ære og til hans riges udbredelse.

I stund til hans dyrebare forjættelser ogsaa til eder, har I derfor al grund og opfordring til at glæde eder og takke Gud ved indvielsen af denne eders nye stude. Han, den gode hjerde, Jesus Kristus, være ære og lov nu og i al evighed! Amen.

Vort arbejdsfelt.
Mammon.

Mammon! Hvor fortryller den dog ikke menneskers hjerter! Hvor rider den ikke menneskene med sig i deres hjerter begjærighed sig fremmen i en søfende eld.

I et øjeblik jeg efter mammon, anspænder mennesket sine sidste kræfter. For at komme i besiddelse af denne saa høit elskede stat, styrer man sig lige ind i dødens gab, blot der er et eneste haab ved af anledning til at slippe ud igjen.

For mammons skyld udtaar man pjerne de haardeste smerter og de tunge alle legemlige lidelser. For mammons skyld sælger menneskene ofte sin

ære og samvittighed, ja lige til sin sjæls frelse og salighed.

Ja saa almindelig er det blit i disse dage at følge haade ære og samvittighed for at vinde mammon, at en mand med bestemt paastod, at et høert menneske haade sin pris, det vil sige, der var ikke den ting, som et menneske ikke kunde overtale til at gjøre, blot man betalte nok for det.

Glædelig er det dog, at denne mand tog stammelig fejl.

Men man kunde nok til sine tider frihede til at si som fordam profeten Elias: „Jeg alene er tilbage.“

Og dog er der endnu, som paa hans tid, de 7.000, ja mange gange de 7.000, som ikke har hølet taa for Baal.

Men selv om der er en levning igjen, som endnu ikke har hølet taa for mammon, saa er det dog tilfælde med alle for mange, ja de fleste fauste.

Thi ligesom Satan engang tog menneskets søn, vor kjære Frelser, med sig op paa et saare høit bjerg og viste ham alle jordens riger og deres herlighed i et øjeblik, saaledes tar han ogsaa nu menneskene en for en med sig op paa det samme bjerg og viser dem det samme syn. Istedensfor da, som vor Frelser, at si: „Dig dog mig Satan; thi der staar skrevet, at du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene,“ saa tar menneskene ofte sine øine blinde af det fortryllende syn og falder ned paa sine knæ for Satan og gir sig ham i vold, for at kunne eje jordens herlighed og glæde.

Men hvad er da denne mammon, som menneskene saa begjærlig eftertrænger?

Ordet mammon betyr egentlig rigdom; men derfor kan det ogsaa staa for at betegne alt det, som rigdom kan huse, nemlig alle de ting, som gjør dette liv behagelig for det menneskelige hjerde.

Og denne mammon er det, som de fleste mennesker lever for at saa sat paa og nyde. For dens skyld stiber og slæber de fra den tidlige morgenstund indtil sent paa kveld, ja indtil de ikke orker mere.

Og saa, naar de har faat den i sig, saa huse de med at bruge den, eller sellere misbruge den til hødets tilfredsstillelse og sin egen fordærvelse.

De fleste menneskers maal er at bygge sig et paradis her i denne verden, saa de her paa jorden kan ha det godt.

Man betænker ikke, at livetiden er kort, at den er som et puß, og saa er alt forbi. I sorgløs ligegyldighed

henleder man sine dage her og tænker ikke efter, om man blisset kommer til at opstaa sin bolig i himlen eller helvede.

Men har da mammon sit ingen nytte? Er den forbudt den kristne at eje? Har den, som her forstærker sig med dets lyfter og begjæringer, ingen ret til at erhverve den eller ha den i sin besiddelse? Er mammon da i og for sig synd, saa man ikke kan ta den i haanden uden at der lader uretsfærdighed ved den?

Ja, naturligt! Abraham var rig og eied stort kong og smaat kong i mængde, og dog var han de troendes far. Job var rig og den fornemste mand i Østeuropa paa sin tid, og han blev af Gud selv fremskilt som et mønster. Josef af Arimata var rig, og dog sit han den ære at bringe vor Frelser af skjælede legeme til graven. Disse og andre mænd er i kristen fremskillede som eksempler, værdige de troendes efterfølgelse, selv om de var rige.

Rigdom er en Herrens velsignelse, og han gir den for at den skal være til nytte og ikke til skade, og til nytte bli den, naar man bruger den for at fremme det maal, som Herren har sat for os at opnaa, nemlig himmeriges rige. Det er Guds vilje, at rigdom skal leve os til Gud, istedenfor bort fra ham.

Frelseren siger derfor: „Gjører eder venner med den urette mammon for at de, naar I stilles herfor, skulle annamme eder i de himmelske boliger.“

Men hvor der ikke er gjører eder venner med den urette mammon? Menes da dermed, at vi skal gjøre venner med den mammon, som vi paa uretsfærdig maade er kommen i besiddelse af?

Menes dermed ganske ogsaa dette, at det er det samme paa hvilken maade vi er kommen i besiddelse af det jordiske gods, naar vi blot bruger det til at fremme kristens og vor Herres sag?

Paa ingen maade. Naar det helliger altsid midlet. Er midlet i sig selv foruæstligt, saa kan intet maal, man derved søger at opnaa, gjøre det ret.

Nei, „den urette mammon“ kaldes den ikke, fordi den er kommen i vore hænder paa uret maade; men fordi den saa ofte er opnaaet paa uretsfærdig maade og saa ofte er anstaaet i uretsfærdighed, at man næsten ikke kan nævne den, uden at tænke paa af den uretsfærdighed, som menneskene for mammons skyld begaar; thi pengesjælgighed er en rod til alle ondt, siger kristen.

DRS. ROBERTS, DOERREN AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work a Specialty
158 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA - - - W

Student-Supplies
OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA, - - - WASH

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Vandingssted for Emigranter.
Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og paa Emigranterne bl med Haand og Daad.
Bill, 1000 Emigrant fra New York, tilfærd med Salt Line Street car lige til Kjøben.

Skandinavisk Boghandel.
Et stort Udbud af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.
Ordres pr. Post ekspederes hurtig.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

Den urette mammon kaldes den og saa i modsætning til den sande.

Den sande mammon er de himmelste skatte. Derfor siger Jesus: „Samler eder ikke skatte paa jorden, hvor møl og rust forderve, og hvor tyve bryde ind og stjæle; men samler eder skatte i himlen, hvor høvsten møl eller rust forderve, og hvor tyve ikke gjennebringe eller stjæle.“

Kristian naar Frelseren siger: „Hjertet eder renner ved den urette mammon“, mener han dette: „Det gode, som Gud gir os gennem vort ærlige arbejde, vor redelige omsorg, vor lid og sparsommelighed, skal vi anvende saaledes, at folk derved hjælpes frem paa den vel, som fører til himlen, og det sker alene derved, at vi anvender vort jordiske gods saaledes, at Guds rige fremmes paa jorden.“

D. M. D.

Rigdom af nye religioner.

Af J. D. D.

„Amerika har altid haft en fræghed for nye religioner,“ bemærker mr. Louis Paul Kirby, der beretter om underlige religiøse sctter, som har en trivial velstand paa amerikansk grund.

„Religiøse tvædere og fanatiske sindes i store tal blandt landbefolkningen. Da de, som regel, besidder værdifulde eiendomme, er religiøse opfindere og skifter af handelskøbskaber særlig interesserende i dem.“

Det hænder ofte, at folk, der lige til en middelalder har bot paa landet, bevæges at flytte til byer, hvor deres formue odelægges paa grund af de nye forhold, som de ikke ser et værd med. Lederne har da ikke mere brug for dem; thi de vil kun ha folk, som kan ernære sig selv.“

Om Christian Science siger han: „Mrs. Mary Baker Eddy begyndte med at aabne et skolested 'Faith cure boardinghouse', som gaves det stortalede navn: 'Massachusetts Metaphysical College'. Det var ledende af siden Mrs. Eddy var en utalende med et vundende væsen. To gange havde hun været gift, og nu sagde hun en bestemt måde at at tjene sit daglige brød. Endnu havde hun maaske ingen ide om, at hun skulde bli rig, eller at hendes Church of Christ, Scientist, skulde bli en aarlig til, at saa mange forlod de gamle menig-

heder, at geistligheden saa derfra med beklæmning.

Hjerten var vedblev Mrs. Eddy med sit: Faith cure boardinghouse. Da, hjerten var siden, omdannede hun den første kirke af Christian Scientist i Boston med sit og tyve medlemmer. Saa lang tid tog det hende at vinde det lille følge. Derefter har det gaaet frem med hjempeffekt. „Moderkirken“ i Boston tæller nu 15,000 medlemmer, og der er over 500 Christian Science menigheder spredte ud over landet, som daglig vokser. Noget af Christian Science templerne er forarbejdede manster paa bygningsteknik.

Ulygte fortjener opnaas ved opfindelse af en ny religion. Mrs. Gaby tilstaar, at hun opga „Metaphysical College“, hjent hendes aarlige indtægter var \$40,000, for at benytte hele sin tid til opbyggelsen af Christian Science. At dette ikke var nogen opoffelse, bevidner den tilstaaelse af hendes private sekretær, at hun lige siden 1895, da hendes huse var bare 12 aar gammel, aarlig plejer at gi bort over \$20,000 i velgjørende ejendomme. De fleste aar siger Mrs. Gaby indtægter at være vel \$1,000,000 legater indbefattede.“

Derpaa følger historien om John Doule, histeren af Zion City, selvbetitlet profeten Elias III. Denne var engang prest i Congregational kirken i en liden by i nærheden af Sidney, Australien. Fjenden var siden kom han til Chicago næsten pengeløs. Siden har hans plan at forøge eiendomsrigdom, ved at samle sine disciple paa en farm og forandre det til en by, været som heldigt, at han nu tænker at sætte et lignende foretagende paa større skala i Mexico. I en af sine taler siger han: „Jeg har overvejet alt og min overbevisning er, at om fem aar skal \$150,000,000 flyde ind i Zion City.“

Det er fem og syv aar siden Mormonernes kirke. Den er bli en uhyre værdifuld til at være rigt mænd. Fra Brigham Young har kirken hoveder og deres formønstre ledere paa en eller anden måde været istand til at opbygge millioner for sig selv. Spredte over land er mormonerne faste heder uhyre værdifulde, byggede af kirken uhyre værdifulde for modtagelse af „tidens“, eller de spåsigede gæver. Disse 10 procent af aarets gevinst betales regelmæssigt, underliden

i penge, men oftest i farmprodukter, kreaturer og gods.

I hændteringen af disse tilfældigt indkomster, vokser underliden lederskab lige ved ro. I tidligere aar anvendte mormonerne millioner til bygning af templet i Salt Lake City og andre mindre paa andre steder. Dette arbejde er for mange aar siden fuldført. De spåsigede blandt de Sidde Dages Hellige tror, at kirken uhyre indtægter nu bruges til at afsende missionærer og vinde politiske fordel: men de har ingen garanti derfor, hvilket heder ikke behøver at afsætte regnskabet for penge, som gaaet glemmes deres hænder.

Det beregnes, at 1,500,000 personer her i landet tror paa Spiritismen. Den mest prominente spiritistisk er Mrs. Pepper, som holder møder i en bygning som hun kalder „The First Spiritual Church“ i Brooklyn, og foretoget at gøre undere. Deres bibel, som besøger hende, sætter hende istand til at leve i luksus.

Economite Society's rigdom tilstaas at være \$5,000,000: nogle mener, at det er nærmere \$30,000,000. At dette er nu praktisk en mand hænder, John Tull. Under ledelse af George Kapp holder Economiterne sig i Beaver County omtrunt syv aar siden. De trodde, at Kapp havde guddommelige egenskaber, og da han døde, skulde hele forsamlingen føre med ham til himlen. I denne forhaabning endes de om at leve ugifte, og denne regel vedligeholdtes, endog efter Kapps død aabned deres øine. Ved sparsommelighed og lid erhvervede disse mænd og kvinder store frøktninger af frugtbar land, hvor de holdt 500 arbejdere. Guddommen har altid været i hænderne paa deres ledere! „Kærlighed“ og „samvittighed“ har været den eneste sikkhed, de har haft imod at bli røvede. Efterhvert som foreningens rigdom har været forøget, har medlemmernes antal været formindsket. Et aar siden var der tredve til. To eller tre aar siden ti; idag er der maaske endnu færre. Nu staar en verdensrigmand ved hovedet, som ikke alene forøget regelen om ugift stand, men drar omkring som leder for en band og foreningsfører for Kristus. Den er syv aar arbejde og faste bit til: (Fortællelse.)

— Zion's menigheds barneskole i S. Ind. Wash. bygget, om Gud vil, sit andet skole.

mandag den 4de september 11. 9. De søger, som dengit, er de samlet som de fire første grader i public-skolen, inden latinskurs, behøvsfulde og almanbog. Skolebestyrelsen har anskaffet nye meget bedemte bøger, som hørt navn saar sin egen pult. Der skal ogsaa sørges for, at børnene saar adgang til en større „play-ground“. Miss Helen Thompson har antat kald og omstalt af dem, som hender hende, om en frem og dygtig lærerinde. Hun har „teachess certificate“ i Staten Minn. og er graduent fra „Caleb Luther Seminary“ i New England. Alle forældre, som ønsker at gi sine børn undervisning paa Guds ord grundlag, indbydes til at sende dem til den nye skole. Streetcar-kompaniet sælger som bekendt skolebøger til halv pris.

Zion's menigheds skolebestyrelse:

D. J. Larsen, W. H. Christensen,

H. Tødt, M. Pedersen.

— Søndag den 13de august holdes konfirmation i Immanuel menighed i Lawrence, Wash. pastor D. J. Ordals kald. Følgende gjentog sit daabsløst: Sigurd Johan Herem, Ellen Johanna Howm og Marte Jonette Tolsum. De to første er tollinger. Kirken var fuldt til fræghed. Offer optoges til den indremission, \$21.62. Gud være da i naade med de unge, at de maaske i naaden, sit sig bruge Guds ord og ofte være glæder ved naboverholdet.

— Fredag aften den 18de august havde menigheden i Lawrence, Wash. pastor D. J. Ordals kald, foranstaltet en vakkert fest for sin organist, Miss Hilba Howm. Ved halv ni tiden kom man uventet og uvidende til mr. og Mrs. S. Howms hjem. Efterat den store feststuen var kommen ind, trandte ledets prest frem og sa: „Kære, hversom: man var samlet. Det var husets eldste datter, som nu en længere tid har tjent menigheden som dens organist uden nogen pengebetjening, som var hendes gjæst. Men, henden vilde gjerne som fremmede sit tal til Miss Howm for hendes træffe arbejde, og endvidere opmuntre hende til at fortsætte. Derpaa overrakte han hende fra de forsamlede et vakkert guld og sølvstykke, samt en guldbrat.

Pastor Ordal frembragte derpaa organistens tal til menigheden for gav u og opmuntringen. Menighedsbestyrelsen opmuntrede hende til at fortsætte end med samme og lige. Det var en fremragende fest. Gud se tal for alt!

"PACIFIC HEROLD"
 et fristeligt ugeblad, a religious weekly,
 udgivet af presbyterianerne for Pacific kysten
 af den vestlige kyst med H. D. Kasper som
 redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland,
 Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
 halvaaet.....25 Cts.
 til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

All som vedkommer bladet, penge og
 indsendelser, maas sendes direkte til
 Pacific Herald, Parkland,
 Washington.

Send penge helst i "check" eller
 "money order."

For tre abonnenter kan endnu spares
 bogen: Fodture i Egypten og Palestina.

— Nu taffer alle Gud —
 for freden, som endelig blev frelst
 imellem de to krigende, Rusland og Japan,
 og vi vil gjerne være med at løfte
 vor president, Roosevelt, ikke alene op
 til, men langt over alle skyer, fordi han
 ogsaa her i Guds haand har været et
 velskab ved denne fredestiftelse.
 Være vi nu ikke jubler for tillyk.

En emigrants oplevelser.
 Fortalt af ham selv.
 Fortsættelse.

Men underlig, alle disse tanker og
 mange flere, som med vold strømte ud
 ind paa mig, forstærkede sig ikke min
 andagt. Jeg fulgte med under hele
 gudstjenesten, ligesom en tørfisk væn-
 dret paa en varm sommerdag ved en
 frisk sprubende kilde. Og saavidt jeg
 forstod, var der ret mange i den talrige
 forsamling, der syntes at føle som jeg.
 Den dybe, stille andagt syntes at høre
 over hele forsamlingen. Og der var
 jagtens ting for sinene og øren, for
 sind og tanker, som var velklistret til at
 dra en alvorlig hemning over en. Det
 var jo her midt paa verdenshavet ligesom
 som en hel verden for os selv; der var
 der og rundt om saa vi intet andet end
 det spejlbillede hav, og over og under
 os saa vi alene himmelhøvelingen, blå
 firt, ren, klar og blå som nogensteds;

men den syntes ikke at være saa højt
 oppe, som paa landjorden, da vi ser-
 dedes over fjeld og dal, mellem bjælr
 og berg; men solen, der ogsaa steg im-
 idt nærmere end ellers, skinned varmt
 og venlig som før — og vel saa det.

Og pressen — en amerikansk
 prest, eller som man sa, han var en
 af „de norske amerikanere“ — han havde
 de jo været over 20 aar i Amerika, og
 „enda kunde han snakke saa godt
 norsk.“ Han stod højt i vore tanker
 og hjerte feg han, da det viste sig, at
 han endog kunde prædike paa norsk.

Ja, at saa sange de kendte og kjære
 salmer, og saa høre en prædiken i sit
 eget sprog, endog her under disse om-
 stændigheder, det var noget, som kunde
 fremme sind og sanser til andagt. Og
 det var i forsamlingen ikke saa, som
 under gudstjenesten sidt og ofte maas te-
 gilde til lønmedagen. I denne fast-
 stemning kunde det nu ikke godt und-
 gaars. Prædikanten med flydende tale-
 legaver syntes at træffe de fleste; de
 gode ord syntes at fare lige ud af hans
 eget hjerte og skabe et godt sted i tilhø-
 rernes hjerte. Det forekom virkelig
 saa, som den kristne altid maas si; men
 til visse tider er det dog mere kjend-
 ligt:

„Jeg gik som til et dødt land,
 I dag og hørte Herrens ord,
 Og hjertet sanket fede.“

Sjældent ploged endnu enkelte, særlig
 nogle ældre kvinder og saadanne,
 der lidet eller intet har været paa
 vandet. Na, hvilket veir; neppe noget
 fedt i verden her man et deiligere søn-
 dagstveir idag, end vi her saa langt ud-
 paa havet.

I eftermiddag kom der en liden
 skvad ombord. Jeg tænkte paa ordene:
 „Spørgen har sunderet sig et kus-
 ska. Saln. 84.

Snart forlod den os, færdig nord og
 forsvandt. Jeg saa efter den og tænkte:
 „Du lille fugl, flyver du til Norge,
 saa hils hjem.“

Endelig forlykkelsesfulde unge men-
 nesker drev ostenen hen med spik og band;
 mængden syntes dog at ha noget høi-
 erer at tænke paa. Det var, som om
 de overveiede og eftertænkte de ord,
 prædikanten ha alvorlig havde lagt
 dem paa hjerte, idet han havde sa, at
 mange af dem vel havde i leifendighed
 for at det gamle hjem for hinsides ha-
 vet at søge efter noget bedre og, maaske
 med foragt for det gamle hjem, have
 sig lykkeligt i det nye land; men nogle af
 dem vilde vel visstlig bli stufede og

bitterlig angre det alior ofte lidet
 overveiede stridt. En del af os syntes,
 at det var saade ord.

Aftenen kom med rustveir, regn og
 taage. Før mørket rigtig faldt paa,
 saa vi endnu nogle saa haamanger og
 et stort stille flydende plant; snart
 derpaa var hele vor lille verden indhyl-
 let i tykt mørke. „Sorris og gløbe
 de vandrer tilføbe.“

Mit rige er ikke af denne verden.

Ridder Grant i Stillingen, der le-
 ved paa Luther's tid, var en ven af
 den evangelisk-lutheriske lære. Han
 brugte vobdenmagt til at værne om
 og udbrede denne; men havde dog helt
 til sin død, et trodsigt sind, der van-
 stelig kunde bære sig for nogen mod-
 stand.

Da hans død i aaret 1523 blev stor-
 met af de forenede fyrster, og han blev
 dræbt, betragtede mange hans død
 som et stort tab for evangeliet's sag;
 men Luther udbød: „Herren er ret-
 færdig, men underlig. Han vil ikke,
 at der skal slæmpes for hans evange-
 lium med skarpe sverd; thi hans rige
 er ikke af denne verden.“

(Søndagsst.)

— Hvor usigtelig ikke være tankeløse,
 men vidende om Guds lov, mange i
 dette land ofte kan være, blir vi —
 ret som det er — mindet om; uslig at-
 ter paa en ganske eftertrykkelig maade,
 ved i dagbladet at læse, at en 17aars
 pige begik selvmord af modfaldenhed,
 bare fordi hendes mor havde forbudt
 hende at gaa til en picnic. Det gjælder
 der, at vi faar den rette respekt for et
 menneskeligt værd, et værd, som kan
 Guds ord sætter i den rette betydn-
 ing.

— Følgende beskrivelse af fabri-
 kationen af cigaretter kan ha sin interes-
 se. Fabrikken er i Richmond, Va., og
 densforereren er en prest.

„Jeg traadte ind i nedre etage. Der
 var oplagsstedet for raamaterial. I
 flere binger saa flere ton af gamle ci-
 garetstumper, samlet fra vore kjære
 smukke gader og baggader, i alle gra-
 der af slidenshed.

Denne maske af smuds blev saa ført
 til mølle, hvor det blev mølet i fin
 som man ser det i cigaretten. Glem-
 toret sætte det saa til værelset væn-
 paa, hvor det fik et bad af en oplø-

ning af nikotin og opium. Efter
 dette giftige blev det tullet til ciga-
 retter, pakk i tab og sæt til ud for at
 sælges.“

Og sigt skal man saa siden gaa og
 sæge i sig. 1913

— Norman og Arlington me-
 nigheder holder sin aarlige mis-
 sionsfest hos Ole K. Huseby søn-
 dag formiddag den 3dje sept.
 kl. 11. Missionsprædiken ved
 formand Foss. Offer optages
 til indremissionen. Eftermid-
 dag: program bestaaende af ta-
 ler ved prof. N. J. Hong og un-
 dre, og musik.

Tag lunch-baskets med.
 J. O. Dale.

Godt logis!

— 25 cts. for natten — ved at
 henvende sig til pastor Hagoes
 425 East 10th St. Portland, Ore.
 Phon: Scott 2133.

Eilfalgs.

En eiendom i Parkland, bestaa-
 ende af hus, barn, god brønd og
 to lotter, samt en halv mil fra
 Parkland, 8 acres land, alt ind-
 fenceet. Alt dette sælges paa go-
 de vilkaar og rimelige priser.
 Man henvende sig til
 A. A. Fangsrud eller Paci-
 fic Herald.

F. J. Lee
 PHOTOGRAPHER
 1536 Commerce St.
 Jefferson Ave.
 TACOMA, WASH.
 Phone Red 7136.

Vejsendtgjærelse.
Gudstjenester.

Beskr. Statteby's talb.
 Søndag 3dje sept. kl. 11.
 Ref. Bay 10de sept. kl. 11.
 Orlan 10de sept. kl. 11. (norsk) og kl.
 3 (eng.) ved past. Epr. ant. G. M. H. H.
 Høst menighedsmaade og landsforre-
 ning søndag, 6de sept. hos Lind.
 Søndag 24de sept. kl. 10.00

• • Fra Norge. • •

Uf Norske Finnemissions
syttende aarsberetning
hidfættes følgende:

Testat, mine elskede
de bedste, var søde,
meget elige, altid rige i
Derrers gjerning, da 3
ved, at ellers arbejde il-
le er nyttigt i Derrers
i Kor. 13, 8.

Om dette apostelen ord vil vi minde os selv og medarbejdere til sinners aandelige fremværelse landet rundt, naar vi nu udbynder vor 17de aarsberetning om Nordsk Finnemissions virksomhed. Vi trænger at minde et ord som dette, fordi der saa let vil falde mismod over os, naar vi spørger efter, hvad der er udrettet for sinnerne i disse 17 aar; det hele arbejde for stundom saa rent nyttigt ud. Noget ydre resultater kan vi pege paa: Den finke bidelsoversættelse har vi faaet, endel anden kristelig literatur er oversat til det finke sprog, saa sinnerne mangler ikke kristelig læsning; Guds ord har været prædet paa sinnernes maal omkring i deres huse og hutter i askrogene oppe i Himantien, og plelehjemmet for gamle og syge sinner staar der som et lys for de mest afglemte og lidende blandt sinnerfolket. Men alt dette er jo kun midler for det maal, vi arbejder for: Guds rige komme blandt sinnerne, deres aandelige fremværelse til et heiligt selskab for Gud. Har vi da ogsaa ved vort arbejde naaet et stykke frem mod dette maal? Der er det, vort arbejde stundom kan sige at ja saa nyttigt ud.

Der er da ogsaa dem, som mener, at det hele arbejde er forfælet. "Der sinnerne naar, og der er gjort mere for deres aandelige velstand end ved al Guds velske præk i tale og skrift paa det finke sprog." Det er nyttigt og godt, at sinnerne lærer norsk. Vi alle, som arbejder for og blandt sinner, søger noksom den store utrope ved at maatte bruge et andet sprog end vort eget, og vi ser med glæde hen til den dag, da der ogsaa i vor del af ro i landets land kan høres dem, der taler vort eget sprog. Men det er ikke saa enden, det vore langtfra. Ildene der fra andre hold arbejder med lyst paa at lære sinnerne norsk, vil vi sige at vi: dem Guds ord paa deres eget maal, forat de ikke aandelig skal forkomme, indtil de har lært det norske

sprog. Der vil saa fluglede i graven, før det er saa indarbejdet, at det er som modermaalet; indtil det sker, vil vi bruge det sprog, der er sinnernes eget, for at naa hjerterne med Guds ord og fremme deres aandelige velstand. Vi er ikke i tvil om, at vi derom er paa ret vei, og at vort arbejde dermed er en Derrers gjerning.

Vi tror det ogsaa af en anden grund. Al Derrers gjerning maa ske i kjærlighed til den, for hvem den gøres. Men kjærligheden følger med for at hjælpe op. Saa gjorde Jesus Kristus, dog ned til os og blev menneskelig for at hjælpe os op. Vil vi hjælpe sinnerne op, maa vi følge ned til dem i kjærlighed til og i kærlighed for dem, der hører dem til, ogsaa for det sprog. Det har været og det er fra nordmaals side altså meget af foragt for sinnerne og det, som hører dem til og sinnerne føler det saare, saare end de selv vil lade sig mærke med. Vi har vist i det paa en anden maade for at prøve at dra dem til os. Foruden at vi bruger deres eget maal, har vi derfor ogsaa villet rætte dem en hjælpsom haand ved at oversætte de elendige og mest forladte blandt dem og samle dem i vort pleiehjem. Det er ikke alene en dagstjeneste, jerning mod de forkomne staller; det er ogsaa et led i arbeidet for at fremhjælpe sinnernes aandelige velstand ved at binde dem til os i kjærlighed. Der er blis sagt om vort pleiehjem, at det ikke har indskrænket sig til at optage sinner; der er net af forkomne staller ogsaa af norsk herkomst. Som saa indvilg vil kunne trænge at faa et bedre ophold og bedre pleie. Det er sandt; Gud gl. der vor dem, som vilde grunde et sult ogsaa for disse. Men vi samler de gamle og syge sinner, haade jo vi de elendige og de elendige stades blandt dem og fordi vort pleiehjem er et led i arbeidet for sinnernes aandelige fremværelse.

(Fortsat)

Til Indremissionen.

Kont. office i Pacific High, post. 2015
Lad 28 00.

R. 3 Dong,
Kontoret.

Abonner paa

Pacific Herald.

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.25 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and
Loom Mouldings, Gashes
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Gætters

Klæder, Undertøj, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

PHOTOGRAPHS
Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

"Logis"

Udvalgte kan faaes hos
Dag. Skattebl.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716.

RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH

Edv. Isaksen,
en norsk uhrmager

i byen, 1102 Tacoma Ave.,
s mine butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

Postent 1 og 2, Mail 23, i Wash-
ington Terminal for salg. Men hen-
vendte sig til Pacific Herald.

for salg i Silver-
ton, Oregon.

Paa grund af forfættelse fra Sil-
verton til Santa Barbara, Cal., vil
jeg nu selge min frugthave — vakkert
lig præsenteret — med behøvsleilig-
hed, terasser, haldbygninger og alt
ikke for rimelig og gangbare elen-
domspriser her fra stedet. For nær-
mere underretning henvende man sig
til undertegnede.

Rev. A. Pedersen
Silverton, Ore.

NORSKE HOFMANDSDRABER
 Naftadraaber, Slagvand, Riga
 Balsam etc., Hesselroth's
 Svenske Jernvin, Lien's Beef,
 Iron and Wine samt den fineste
 Lofoten Torskelevertran kan er-
 holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
 og Noiaetighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Fri Lovering
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
 Dealer in all Kinds of
 Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

E. O. Erickson
 Notary Public

Udfærdiger Skjæder Kontrakter etc.
 Parkland, Wash.

R E Anderson & Co
 Real Estate
 Mortgage Loans
 Fire Insurance
 Rental Agents
 117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.

PROMPT ACCURATE
The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Elf Salgs.

100 acre, en del indjæet med bj, en
 del flod, resten prærie med stude-
 vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For nær-
 mere underretning henvende man sig
 til O. & S. Storvick, Parkland, Wa.

PAC. LUTH. ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

gjer ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
 den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens
 opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
 et kristeligt grundlag og forberede dem til et nyttigt
 virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
 vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
 derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at anstille lærere eller
 anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. Skolen
 har nu otte faste ansatte lærere, alle med stor aarv erfaring. I de 11
 aar skolen har virket, har den søkket sig ind i forholdene herude, og har
 saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-
 kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
 amerikanske befolkning herude stiller til en
 skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
 disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursuser: Preparatory, College
 Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
 uden gives der et kursus i haandarbejde, og et enkelt kursus for up-
 læmte, og et kursus i madlavning og husholdningslære.

Spød det koster. Skolepenge, bøger, og bøger for al maaned
 der beløber sig til omkring \$150.00. Døstertimen begynder den 12de
 September 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R 3 Song,
 Parkland, Wash.



We will sell you
 Reliable Bicycles
 fully guaranteed for \$25.
 The Excelsior Standard,
 made of cold drawn steel
 tubing, beautiful finish, fa-
 mous guaranteed tires.
 For cash or on easy week-
 ly or month's payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
 Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. D. Richmond Paper Co.
 BUILDING PAPER OF ALL KINDS
 1724-1730 Pacific Ave.,
 TACOMA, WASH.

When in need
 Of Painting, Paperhang-
 ing or Calsoning, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Seattle.

Juwani's lutherske Kirke af den
 norske Synode, hjørnet af Olive St.
 og Minor Avenue, Safe Union Gar.
 Gudstjeneste hver Søndag Formid-
 dag kl. 11 og Aften kl. 8.
 G. H. Stud, Pastor
 1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. H.
 Holben i Skolehuset bagved den tykke
 mur paa hjørnet af Division & 3rd.
 Hver søndag formiddag kl. 11 og
 hver torsdag aften kl. 8.
 Søndagsskole kl. 10 formid.
 Torsdagsskole kl. 10 formid.
 Kvindeforeningsmøder hver
 to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.
 Pigeforeningsmøder den
 sidste tirsdag i hver maaned,
 alle er indbudte til vore gudstjen-
 ester.

Pacific Distrikts Præster

- Wesley J. Bor 175 Rockford Wa.
- George F. Gault, Cal., cor. W & Grant St
- Walter H. C. Galt, 19th & J. Conover St.
- Bellevue, Wash.
- Wesley J. Bor 125 State Street
- Edwards Wa
- Galt, F. H. W.
- 631-633 3rd St., E. Oakland, Cal.
- Dale, J. O., Silvana, Wash.
- Galt, Chas. W. 27 St.
- Los Angeles, Cal.
- John E. G. 2000 Lombard Ave, Everett, Wa
- Wendell C. 1608 Howard St.
- San Francisco, Cal.
- Degeert, D. 425 East 10th Street,
- Umea: Scott 2128. Parkland, Ore.
- Wendell, W. W. 214, 1st St.
- O. H. W. Cal.
- Wendell, W. Parkland, Wash.
- Wendell, O. H., Galt, Idaho.
- Wendell, O. H., W. S. 2nd Ave.,
- Spokane, Wash.
- Wendell, J. 243 3rd St. Spokane, Cal.
- Wendell, W. W. Ironmere, Cal.
- Wendell, G. J. O. 5425 4th St., Fort
- Orrel, O. S. 1016 Madison
- Wendell: Red 711 Bellingham, Wash.
- Wendell, H. Silverton, Oregon.
- Wendell, G. H., 1010 Minor Ave. Seattle, Wa
- Wendell, G. H. 1005 So. R St. Tacoma,
- Wash.
- Wendell C. Parkland, Wash.
- Wendell, G. H. 1874 Tacoma St
- Wendell, O. H. Ore.
- Wendell, G. H. 3440 18th St.
- San Francisco, Cal.
- Wendell, G. H., Stanwood, Wash.

